

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง แก้ไขชื่อมาตรฐานสินค้าเกษตร ที่เป็นมาตรฐานทั่วไป
ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.๒๕๕๑

โดยที่มาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้มาตรฐานสินค้าเกษตรที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.๒๕๕๑ ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นมาตรฐานทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขชื่อมาตรฐานสินค้าเกษตรดังกล่าว ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ ประกอบมาตรา ๗ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงให้แก้ไขชื่อมาตรฐานสินค้าเกษตร ที่เป็นมาตรฐานทั่วไป รวม ๑๒๔ รายการ โดยมีรายละเอียดตามบัญชีแนบท้ายประกาศนี้ ดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขชื่อจาก “มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ” เป็น “มาตรฐานสินค้าเกษตร”
๒. แก้ไขชื่อย่อจาก “มกอช.” เป็น “มกช.”

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายธีระ วงศ์สมุทร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำเนาถูกต้อง

ศิริฉวี ๒.๑๕๓๖

(นางจิระพันธ์ ช.เจริญยิ่ง)

นักจัดการงานทั่วไป ระดับชำนาญการ

มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

มกอช. 1508-2551

THAI AGRICULTURAL COMMODITY AND FOOD STANDARD

TACFS 1508-2008

กระเทียม

GARLIC

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ICS 67.080.20

ISBN XXX-XXX-XXX-X

มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

มกอช. 1508-2551

THAI AGRICULTURAL COMMODITY AND FOOD STANDARD

TACFS 1508-2008

กระเทียม

GARLIC

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

50 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0 2561 2277 โทรสาร 0 2561 3357

www.acfs.go.th

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 125 ตอนพิเศษ 139 ง

วันที่ 18 สิงหาคม พุทธศักราช 2551

คณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาร่างมาตรฐานพืชผัก เรื่อง กระเทียม

1.	อธิบดีกรมวิชาการเกษตร หรือผู้แทน
(นายสุชาติ วิจิตรานนท์
แทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร)	ประธานอนุกรรมการ
2.	ผู้แทนกรมส่งเสริมการเกษตร
(นางอรสา ดิสถาพร)	อนุกรรมการ
3.	ผู้แทนกรมส่งเสริมสหกรณ์
(นายพัสนธิ วสีวีร์สิวี
นายสุวิศิษฐ์ โชติพุทธิกุล)	อนุกรรมการ
4.	ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
(นางอรทัย ศิลปนาพร
นางวรรณช กิจสุขจิต)	อนุกรรมการ
5.	ผู้แทนสถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร
(นางพิศวาท บั้วรา)	อนุกรรมการ
6.	ผู้แทนคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
(นางสาวปริยานุช จุลกะ)	อนุกรรมการ
7.	ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
8.	ผู้แทนสมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย
(นายสุรพงษ์ โกสิยะจินดา)	อนุกรรมการ
9.	ผู้แทนสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป
(นายสุนทร วัฒนาพร
นางสาววนิดา เขียรสรระน้อย)	อนุกรรมการ
10.	ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการพืช ผักผลไม้ไทย
(นายปฐม แทนขำ)	อนุกรรมการ
11.	ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนเกษตรกร หรือผู้แทนภาคเอกชน (เฉพาะคราวประชุม)
(รองศาสตราจารย์ณรงค์ สิงห์บุระอุตม
นายคณิต ลิขิตวิทยาวุฒิ
นายยิ่งภัทร วนากมล	อนุกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านโรคพืช
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐกิจผลิตผล
ผู้แทนภาคเกษตรกร)

12. ผู้แทนสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
(นางสาวนลินทิพย์ เพณี) อนุกรรมการและเลขานุการ

13. ผู้แทนสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
(นางสาวญาณีนสิริ ถิ่นนคร) อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กระเทียมเป็นสินค้าเกษตรที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตและการส่งออก การกำหนดมาตรฐานกระเทียม จึงมีความสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาคุณภาพในการผลิตให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้ผลิตผลกระเทียมมีมาตรฐานทั้งด้านคุณภาพและความปลอดภัย สร้างความน่าเชื่อถือให้เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและการค้าระหว่างประเทศ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค รวมทั้งส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรของไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงเห็นสมควรจัดทำมาตรฐานกระเทียมขึ้น

มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาตินี้ กำหนดขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยระดับชาติเกี่ยวกับคุณลักษณะสำคัญที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการบ่งชี้คุณภาพ การแบ่งชั้นคุณภาพ และการกำหนดรหัสขนาดกระเทียม ของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ซึ่งได้รับความร่วมมือการดำเนินงานจากคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาตินี้ กำหนดขึ้นโดยใช้เอกสารต่อไปนี้เป็นแนวทาง

UNECE. 1998. The UNECE Standard for Garlic (UNECE STANDARD FFV-18). The United Nations Economic Commission for Europe.

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ : กระเทียม

พ.ศ. 2551

ด้วยคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ 1/2551 เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2551 มีมติเห็นชอบให้กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง กระเทียม เพื่อพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน

ดังนั้น อาศัยอำนาจของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ซึ่งแต่งตั้งโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2551 จึงออกประกาศกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง กระเทียม ไว้ใช้เป็นมาตรฐานสมัครใจ ดังมีรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2551

(นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ประธานคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

กระเทียม

1 ขอบข่าย

มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาตินี้ครอบคลุมกระเทียม (garlic) พันธุ์ที่ผลิตเป็นการค้าที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Allium sativum* L. อยู่ในวงศ์ Alliaceae ซึ่งจำหน่ายในรูปกระเทียมแห้ง^{1/} มีการจัดเตรียมพร้อมจำหน่ายเพื่อการบริโภค ทั้งนี้ ไม่รวมกระเทียมที่ใช้สำหรับการแปรรูปในอุตสาหกรรม

กระเทียมตามมาตรฐานนี้ แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

- (1) กระเทียมหัว
- (2) กระเทียมกลีบ

2 คุณภาพ

2.1 คุณภาพขั้นต่ำ

2.1.1 กระเทียมทุกชั้นคุณภาพ ต้องมีคุณภาพดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะมีข้อกำหนดเฉพาะของแต่ละชั้น และเกณฑ์ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้มีได้ตามที่ระบุไว้

- (1) กรณีกระเทียมหัว ต้องคงสภาพเป็นหัว มีเปลือกหุ้ม ในกรณีที่เป็นกระเทียมกลีบต้องมีเปลือกหุ้มสมบูรณ์
- (2) มีสภาพสมบูรณ์ เนื้อแน่น^{2/}
- (3) ไม่งอก
- (4) ไม่เน่าเสีย หรือเสื่อมสภาพ ซึ่งทำให้ไม่เหมาะสมต่อการบริโภค
- (5) ปลายกลีบไม่มีดิ่งที่ยาวผิดปกติ
- (6) สะอาด และปราศจากสิ่งแปลกปลอมที่สามารถมองเห็นได้
- (7) ไม่มีศัตรูพืชที่มีผลกระทบต่อลักษณะทั่วไปของผลิตผล
- (8) ไม่มีความเสียหายของผลิตผลเนื่องจากศัตรูพืช

^{1/} สังเกตได้จากเปลือกนอก และเปลือกหุ้มกลีบทั้งหมดแห้ง

^{2/} เนื้อกระเทียมมีความเต่งตึง ไม่เหี่ยว หรือยุบ

- (9) ไม่มีความชื้นที่ผิดปกติจากภายนอก ยกเว้นหยดน้ำที่เกิดหลังจากการนำออกจากห้องเย็น
- (10) ไม่มีความเสียหายอันเนื่องมาจากอุณหภูมิสูง และ/หรือ อุณหภูมิต่ำ
- (11) ไม่มีกลิ่นแปลกปลอม และ/หรือ รสชาติที่ผิดปกติ

2.1.2 กระเทียมต้องมีความแก่ได้ที่ เหมาะสมกับพันธุ์และพื้นที่ปลูก ต้องได้รับการเก็บเกี่ยว การจัดการ หลังการเก็บเกี่ยว การบรรจุและการขนส่งอย่างระมัดระวัง เพื่อให้อยู่ในสภาพที่ยอมรับได้เมื่อถึงปลายทาง

2.2 การแบ่งชั้นคุณภาพ

กระเทียมตามมาตรฐานนี้ แบ่งเป็น 3 ชั้นคุณภาพ ดังนี้

2.2.1 ชั้นพิเศษ (extra class)

กระเทียมในชั้นนี้ต้องมีคุณภาพดีที่สุด มีลักษณะตรงตามพันธุ์ โดย

- (1) กระเทียมหัว
 - ไม่มีกลีบหลุด
 - กลีบกระเทียมเกาะกันแน่น
 - เปลือกด้านนอกสมบูรณ์ ไม่มีขีดขาด
 - ตัดรากชัดเจน แต่ต้องไม่ทำให้เกิดความเสียหายหรือบาดแผลที่ฐาน
- (2) กระเทียมกลีบ
 - รูปทรงสม่ำเสมอ

ทั้งนี้ กระเทียมในข้อ (1) และข้อ (2) ต้องไม่มีตำหนิ ในกรณีที่มีตำหนิต้องเป็นตำหนิผิวเปลือกเล็กน้อยที่ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน โดยไม่มีผลต่อลักษณะทั่วไปของผลิตผล คุณภาพผลิตผล คุณภาพการเก็บรักษา และการจัดเรียงเสนอในภาชนะบรรจุ

2.2.2 ชั้นหนึ่ง (class I)

กระเทียมในชั้นนี้มีคุณภาพดี มีลักษณะตรงตามพันธุ์ โดย

- (1) กระเทียมหัว
 - ไม่มีกลีบหลุด
 - กลีบเกาะกันค่อนข้างแน่น
 - เปลือกด้านนอกอาจฉีกขาดเล็กน้อย
 - ความยาวรากไม่เกิน 0.5 cm

(2) กระทบกลับ

- อาจมีรูปทรงไม่สม่ำเสมอ

ทั้งนี้ กระทบในข้อ (1) และข้อ (2) มีตำหนิได้เล็กน้อย โดยตำหนิดังกล่าวต้องไม่มีผลต่อลักษณะทั่วไปของผลิตผล คุณภาพผลิตผล คุณภาพการเก็บรักษา และการจัดเรียงเสนอในภาชนะบรรจุ และไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพเนื้อกระทบ

2.2.3 ชั้นสอง (class II)

กระทบในชั้นนี้ ใช้สำหรับกระทบหัว ซึ่งรวมกระทบที่มีคุณภาพไม่เข้าชั้นที่สูงกว่า แต่มีคุณภาพชั้นต่ำตามที่กำหนดในข้อ 2.1 โดยอาจมีตำหนิได้ ดังนี้

- การฉีกขาดของผิวเปลือกด้านนอก หรือบางส่วนของเปลือกนอกหายไป
- รอยแผลที่สมานแล้ว หรือแผลถลอกเล็กน้อย
- รูปทรงอาจต่างจากปกติได้
- กลีบกระทบอาจหายไปได้ ไม่เกิน 2 กลีบต่อหัว

โดยกระทบยังคงลักษณะที่สำคัญในด้านคุณภาพผลิตผล คุณภาพการเก็บรักษา และการจัดเรียงเสนอในภาชนะบรรจุ

3 ขนาด

3.1 ขนาดของกระทบหัว พิจารณาจากเส้นผ่าศูนย์กลางของหัว โดยวัดจากความยาวเส้นผ่าศูนย์กลาง ณ ส่วนที่กว้างที่สุดของกระทบ ดังนี้

ตารางที่ 1 ขนาดของกระทบหัว

(ข้อ 3.1)

รหัสขนาด	เส้นผ่าศูนย์กลาง (cm)
1	> 3.5
2	> 3.0 ถึง 3.5
3	> 2.5 ถึง 3.0
4	1.5 ถึง 2.5
5	< 1.5

3.2 ขนาดของกระเทียมกลีบ พิจารณาจากน้ำหนักต่อกลีบ หรือจำนวนกลีบต่อ 100 g อย่างไม่อย่างหนึ่ง ดังนี้

ตารางที่ 2 ขนาดของกระเทียมกลีบ
(ข้อ 3.2)

รหัสขนาด	น้ำหนักต่อกลีบ (g)	จำนวนกลีบต่อ 100 g
1	> 3.0	≤ 30
2	2.0 ถึง 3.0	> 30 ถึง 50
3	< 2.0 ถึง 1.0	> 50 ถึง 100
4	< 1.0	> 100

การแบ่งชั้นคุณภาพและข้อกำหนดเรื่องขนาดในมาตรฐานนี้ สามารถนำไปใช้พิจารณาในทางการค้า โดยนำข้อกำหนดการแบ่งชั้นคุณภาพไปใช้ร่วมกับข้อกำหนดเรื่องขนาด เพื่อกำหนดเป็นชั้นทางการค้า ซึ่งคู่ค้าอาจมีการเรียกชื่อชั้นทางการค้าที่แตกต่างกันขึ้นกับความต้องการของคู่ค้าหรือตามข้อจำกัดที่มีเนื่องมาจากฤดูกาล

4 เกณฑ์ความคลาดเคลื่อน

เกณฑ์ความคลาดเคลื่อนเรื่องคุณภาพและขนาดที่ยอมรับได้ในแต่ละภาชนะบรรจุ สำหรับผลิตผลที่ไม่เข้าชั้นที่ระบุไว้มีดังนี้

4.1 เกณฑ์ความคลาดเคลื่อนเรื่องคุณภาพ

4.1.1 ชั้นพิเศษ (extra class)

ไม่เกิน 10% โดยจำนวนหรือน้ำหนักของกระเทียมที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของชั้นพิเศษ แต่เป็นไปตามคุณภาพชั้นหนึ่ง หรือคุณภาพยังอยู่ในเกณฑ์ความคลาดเคลื่อนของคุณภาพชั้นหนึ่ง

4.1.2 ชั้นหนึ่ง (class I)

ไม่เกิน 10% โดยจำนวนหรือน้ำหนักของกระเทียมที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของชั้นหนึ่ง แต่เป็นไปตามคุณภาพชั้นสอง หรือคุณภาพยังอยู่ในเกณฑ์ความคลาดเคลื่อนของคุณภาพชั้นสอง

4.1.3 ชั้นสอง (class II)

มีกระเทียมที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของชั้นสอง หรือไม่ได้คุณภาพขั้นต่ำ ไม่เกิน 15% โดยจำนวนหรือน้ำหนักของกระเทียม แต่ต้องไม่มีกระเทียมที่ไม่เหมาะสมต่อการบริโภค

4.2 เกณฑ์ความคลาดเคลื่อนเรื่องขนาด

กระเทียมทุกรหัสขนาด มีกระเทียมขนาดใหญ่หรือเล็กกว่าชั้นถัดไปหนึ่งชั้นปนมาได้ไม่เกิน 10% โดยจำนวนหรือน้ำหนักของกระเทียม

5 การบรรจุและการจัดเรียงเสนอ

5.1 ความสม่ำเสมอ

กระเทียมที่บรรจุในแต่ละภาชนะบรรจุ ต้องมีความสม่ำเสมอ ทั้งในเรื่องของพันธุ์ คุณภาพ ขนาด และสี กรณีที่มองเห็นจากภายนอกภาชนะบรรจุ กระเทียมในส่วนที่มองเห็นต้องเป็นตัวแทนของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด

5.2 การบรรจุ

ต้องบรรจุกระเทียมในลักษณะที่สามารถเก็บรักษากระเทียมได้เป็นอย่างดี วัสดุที่ใช้ภายในภาชนะบรรจุ ต้องสะอาด และมีคุณภาพ สามารถป้องกันความเสียหายที่จะมีผลกระทบต่อคุณภาพของกระเทียม หากมีการใช้วัสดุ โดยเฉพาะกระดาษหรือตราประทับที่มีข้อกำหนดทางการค้าสามารถทำได้ หากการพิมพ์หรือการแสดงผลการใช้หมึกพิมพ์หรือกาวที่ไม่เป็นพิษ

5.3 รายละเอียดของภาชนะบรรจุ

ภาชนะบรรจุต้องมีคุณภาพ ถูกสุขลักษณะ มีการถ่ายเทอากาศที่ดี ไม่มีกลิ่นและสิ่งแปลกปลอม และมีคุณสมบัติทนทานต่อการขนส่ง และรักษาคุณภาพกระเทียมได้

5.4 การจัดเรียงเสนอ

กระเทียมมีการจัดเสนอในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้

5.4.1 กระเทียมหัว มี 2 แบบ ดังนี้

- (1) แบบหัวเดี่ยว โดยกระเทียมที่ตัดแต่งราก และใบแล้ว มีความยาวใบไม่เกิน 1 cm ทั้งนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามข้อกำหนดของคู่ค้า
- (2) แบบมัด โดยนำกระเทียมมามัดรวมกัน และมีการตัดแต่งราก

5.4.2 กระเทียมกลีบ

6 เครื่องหมายและฉลาก

6.1 ภาชนะบรรจุสำหรับผู้บริโภค

อย่างน้อย ต้องมีข้อความแสดงรายละเอียดที่ภาชนะบรรจุกระเทียมให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน ไม่เป็นเท็จหรือหลอกลวง ดังต่อไปนี้

(1) ประเภทของผลิตภัณฑ์

ให้ระบุข้อความว่า “กระเทียม” และ/หรือ “ชื่อพันธุ์กระเทียม”

(2) น้ำหนักสุทธิเป็นกรัม หรือกิโลกรัม

(3) ข้อมูลผู้ผลิตและผู้จำหน่าย

ให้ระบุชื่อและที่ตั้งของสถานที่ผลิต หรือแบ่งบรรจุ หรือจัดจำหน่าย ทั้งนี้อาจแสดงชื่อและที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของผู้ผลิต หรือผู้แบ่งบรรจุก็ได้ กรณีกระเทียมนำเข้าให้ระบุชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้า

(4) ข้อมูลแหล่งผลิต

ให้ระบุประเทศผู้ผลิต ยกเว้นกรณีกระเทียมที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ

(5) ภาษา

กรณีผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศต้องใช้ข้อความเป็นภาษาไทย กรณีผลิตเพื่อการส่งออกให้แสดงข้อความเป็นภาษาต่างประเทศได้

6.2 ภาชนะบรรจุสำหรับขายส่ง

แต่ละภาชนะบรรจุ ต้องมีข้อความที่ระบุในเอกสารกำกับสินค้า ฉลาก หรือแสดงไว้ที่ภาชนะบรรจุ โดยข้อความต้องอ่านได้ชัดเจน ไม่หลุดลอก ไม่เป็นเท็จหรือหลอกลวง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) ประเภทของผลิตภัณฑ์

ให้ระบุข้อความว่า “กระเทียม” และ/หรือ “ชื่อพันธุ์กระเทียม”

(2) ชั้นคุณภาพ

(3) รหัสขนาด ในกรณีที่มีการคัดขนาด

(4) น้ำหนักสุทธิเป็นกรัม หรือกิโลกรัม

(5) ข้อมูลผู้ผลิตและผู้จำหน่าย

ให้ระบุชื่อและที่ตั้งของสถานที่ผลิต หรือแบ่งบรรจุ หรือจัดจำหน่าย หรือหมายเลขรหัสขนาดสินค้า (ถ้ามี) ทั้งนี้อาจแสดงชื่อและที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของผู้ผลิต หรือผู้แบ่งบรรจุก็ได้ กรณีกระเทียมนำเข้าให้ระบุชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้า

(6) ข้อมูลแหล่งผลิต

ให้ระบุประเทศผู้ผลิต หรือพื้นที่ผลิต ยกเว้นกรณีกระเทียมที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ

(7) ภาษา

กรณีผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศต้องใช้ข้อความเป็นภาษาไทย กรณีผลิตเพื่อส่งออกให้แสดงข้อความเป็นภาษาต่างประเทศได้

6.3 การแสดงเครื่องหมายรับรองคุณภาพ

การแสดงเครื่องหมายรับรองคุณภาพตามมาตรฐานนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรกำหนด

7 สารปนเปื้อน

ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อกำหนดของมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง สารปนเปื้อน

8 สารพิษตกค้าง

ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อกำหนดของ มกอช. 9002 มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง สารพิษตกค้าง: ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุด และ มกอช. 9003 มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง สารพิษตกค้าง: ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ปนเปื้อนจากสาเหตุที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

9 สุขลักษณะ

การเก็บเกี่ยว การปฏิบัติต่อกระเทียมในขั้นตอนต่าง ๆ รวมถึงการเก็บรักษา การบรรจุ และการขนส่ง ต้องปฏิบัติอย่างถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค

10 วิธีวิเคราะห์และชักตัวอย่าง

ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อกำหนดของมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง วิธีวิเคราะห์และชักตัวอย่าง

ภาคผนวก ก

ภาพแสดงกระเทียม

ภาพ ก.1 กระเทียมหัว (แบบหัวเดี่ยว) และกระเทียมกลีบ

ภาพ ก.2 กระเทียมหัว (แบบมัด)

ภาคผนวก ข

หน่วย

หน่วยและสัญลักษณ์ที่ใช้ในมาตรฐานนี้ และหน่วย SI (International System of Units หรือ *Le Système International d' Unités*) ที่ยอมรับให้ใช้ได้ มีดังนี้

รายการ	ชื่อหน่วย	สัญลักษณ์หน่วย
น้ำหนัก	กรัม (gram)	g
ความยาว	เซนติเมตร (centimeter)	cm